

ਸੁਰੇਸ਼ਵਰ ਠਾਕੁਰ ਜੇ.

ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ—
ਜਵਾਬਦੇਹ

2022 ਦਾ CRM-M-No.51885

ਫਰਵਰੀ 07, 2022

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973—S.439—ਪ੍ਰੀਵੈਂਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਐਕਟ, 2002, Ss.4 ਅਤੇ 45(1)-ਨਿਯਮਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ—ਅਨੁਮਾਨਤ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ—ਨਿਕੋਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਾਹ, ਕੇਸ 2018(11)ਐਸਸੀਸੀ 1, ਨਿਯਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ—ਜਦੋਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਬੂਤ—ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ— ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 30)

ਵਿਕਰਮ ਚੌਧਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਪਰਵੇਜ਼ ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

ਜ਼ੋਹੇਬ ਹੁਸੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ.

ਸੁਰੇਸ਼ਵਰ ਠਾਕੁਰ, ਜੇ.

(1) ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 439 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21.1.2021 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ ECIR/02/STF/2021

ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। (ਛੋਟੇ 'PML ਐਕਟ' ਲਈ)।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ, ਇਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕਰੇ।

(3) ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਗੇ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ¹। ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰਵ-ਸੋਧੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ, ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਸਹੂਲਤ।, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਪੂਰਵ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੇਖਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 45

45. ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ - (1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਭਾਗ A ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਬਾਂਡ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ-

(1) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(11) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:

ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 45 ਪੋਸਟ

(45) ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ - (2) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (2 ਦਾ 1974) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਚੱਲਕੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ-

(i) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ 16 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਨੀ-ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਹੋਰ ਸਹਿ- ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ:"

(4) ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਪੂਰਵ-ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੇ ਪੈਰੇ 31 ਤੋਂ 34 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਫੈਸਲਾ (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ।

31. ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ, 1999 ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਸਬੰਧਤ

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਕੀਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਤੀਜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਜੁਰਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜੁਰਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ/ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ X ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਵੇਗੀ- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਨਾਲ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ, ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ, ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

32. ਦੂਸਰਾ ਉਦਾਹਰਣ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ B ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜੁਰਮ ਇਕੱਠੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੀਸਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਸਲੀਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਸਾਲ ਜਾਂ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ (ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। 2012 ਦਾ ਐਕਟ ਜਦੋਂ ਭਾਗ B

ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ 3 ਸਾਲ ਅਤੇ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਦੁਬਾਰਾ, ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

33. ਚੌਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ 'ਤੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਵਧਾਏਗਾ ਜੇ ਧਾਰਾ 45(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਚੌਥੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 45 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਗ A ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜੁਰਮ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ X ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਵਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਚੌਥੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ X ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ A ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ A ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ (ਧਾਰਾ 45(1) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ) ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

34. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ X ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ X ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਆਖਰਕਾਰ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਬੇਦਾਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ/ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਐਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਅਪਰਾਧ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਮਿਸਟਰ ਵਾਈ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਮਿਸਟਰ A 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਗ A ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਿਸਟਰ ਏ ਨੂੰ 2002 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਧਾਰਾ 45 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ, ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਠੋਰ, ਬੋਝਲ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ A ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜੁਰਮ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨਾਲ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 45 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 14 ਅਤੇ 21 ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਅਤੇ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਨੂੰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) 5.3.2015 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 35 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

OF ENFORCEMENT (Sureshwar Thakur / 10)
ਹੈ। 2015 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 289, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ 31.10.2017 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਗੁਰਦੇਵ ਚੰਦ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਸੋਨੀਆ, ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਸ਼ੰਟੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਨਿੰਮਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਦੁਆਰਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਨੇ ਵੀ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋਗਾ ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੰਘ, ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਦੇ ਪੀ.ਐਸ.ਓ., ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ, ਮਨੀਸ਼, ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਦੇ ਪੀ.ਏ., ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਅਤੇ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ। ਪੀੜਤ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ 2017 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4070, ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4113 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, 17.11.2017 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ, ਇਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:-

i) 2017 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 4070 ਅਤੇ 2017 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 4113 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ii) ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

"ਜੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਧੂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ।"

iii) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਊਂ/ਨਿਯਮਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 319, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ।

(7) ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਾਧੂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਕ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(8) ਪੀੜਤ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, 31.10.2017 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ,

ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(9) ਪੀੜਤ ਨੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, 2017 ਦੇ ਨੰਬਰ 9063 ਵਾਲੇ SLP ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। SLP (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 1.12.2017 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਹੁਕਮ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ' ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ' ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਯੋਗ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ, ਸਮਕਾਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਈ ਗਈ ਇਸਤਰਾਸਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

(10) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ³। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ), ਮਾਣਯੋਗ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਕਾ "ਅਜਮਾਇਸ਼, ਅਤੇ, ਉਹ ਪੜਾਅ ਵੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਧਾਰਾ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਤੇ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਕਿ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਬੈਂਚ ਝੁਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਢੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ: -

"47. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 319 (1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 207/208 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜੇ ਕਿ

ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਪ੍ਰੀਟਰਾਇਲ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਮਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(11) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ, ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ, ਪੀੜਤ ਸਬੰਧਤ ਨੇ, ਸੰਮਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀੜਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ, ਬੈਂਚ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੇਤਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਕਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

(i) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਅਧੀਨ ਵਾਧੂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

(ii) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 319 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ (ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ/ਲੀਮਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?

(iii) ਸੈਕਸ਼ਨ 319 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

(12) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਚਿਤ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(13) ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਕਤ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲੋਂ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਫੈਸਲੇ, ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਟੱਲ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 5.3.2015 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ. 35, ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 5.3.2015 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35, 2015 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 289 ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) . ਮੋਰੇਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਐਸਐਲਪੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਅ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀੜਤ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(14) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਪਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ, ਅਤੇ, ਯੋਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ, ਨਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਹੋਰ, ਸਬੰਧਤ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਅਤੇ, ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਹੈਰੋਇਨ, ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਪਾਰ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ 300 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਕੋਲੋਂ 290 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਦੇਵ ਚੰਦ ਕੋਲੋਂ 260 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੋਲੋਂ 350 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ 300 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸੋਨੀਆ, ਸ਼ੰਟੀ ਅਤੇ ਨਿੰਮਾ ਉਰਫ ਨਿਰਮਲ ਪਾਸੋਂ 100 ਗ੍ਰਾਮ ਹੈਰੋਇਨ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 5.3.2015 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ। ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦਾ, ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.

OF ENFORCEMENT (*Sureshwar Bhakur, I*) ਦੁਆਰਾ 31.10.2017 ਨੂੰ ਦਰਜ
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 31.10.2017 ਨੂੰ ਦਰਜ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸਾਬਕਾ
ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ,
ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਪਰਾਧ
ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਅਤੇ, ਵਿੱਤ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ
ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ਚੰਦ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ
ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੋਨੀਆ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮੇ
ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 31.10.2017 ਨੂੰ 5.3.2015 ਦੀ
ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਲ 2021 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,
ਇਸਲਈ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(15) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਿਆਨ, ਦੋਸ਼ੀ
ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ,
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਬਿਆਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
ਜਾਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.
(ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜੁਰਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਬੰਧਤ
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮਕਾਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਨੂੰ
ਐਫਆਈਆਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ
ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਰੂਪ
ਧਾਰਦਾ ਹੈ।

(16) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ,
ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ
ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ/ਜਾਂ, ਜਦੋਂ
ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ,
ਅਤੇ, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵੀ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ
ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਤਦ
ਤੱਕ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੀ,
ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੇਸ਼ੇ, ਉਸ ਦੇ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ
ਤੋਂ

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ ਅਪਰਾਧ (ਸੁਪਰਾ), ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ
ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਟੇਅ ਦਾ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ,
ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.

'ਤੇ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿਚ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ, ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ-ਲਿੰਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ, ਉਸ 'ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। -ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 5.3.2015 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ।

(17) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਇਕ ਗੁਰਦੇਵ ਚੰਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 2015 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 289 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ।, ਸਾਲ 2021 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਡੀਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ-ਲਿੰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਵਿਧਾਇਕ ਗੁਰਦੇਵ ਚੰਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, 5.3.2015 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 35 ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਗੁੰਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਸਬੰਧਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਲਏ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਤੇ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਤਿੱਖੇਪਣ ਜਾਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਗਏ ਅਣ-ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਣਜਾਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਜੋਂ।

OF ENFORCEMENT (Sureshwar Thakur J.)

(18) ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਸਸਦ ਨੇ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ/ਜਾਂ, ਨੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੁੜਵਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੈਕਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿਰਫ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਨ, ਅਤੇ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(19) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦਾ ਜੁਰਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 44 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (i) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ।

“ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ।— (1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, —

(a) ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(b) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

(c) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ

(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨੀ-ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਮਿਟ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

(d) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਮਨੀ-ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ

(1) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਫਤੀਸ਼, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਰੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।) ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ" ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨੋਨੀਤ "ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

(20) ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ (i), ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕੱਢੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਸੈੱਟਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟੇਅ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਅਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਕਿਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ। (supra) ਦੇ ਅਧੀਨ

OF ENFORCEMENT (Sureshwar Thakur, J.)
ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ
ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਰਹੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ, ਜਾਂ, ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਸਧਾਰਨ ਸਨ, ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਦੋਂ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਆਮ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਪੀਐਮਐਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਸੁਪਰਾ), ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ(ਧਾਰਾਵਾਂ) ਜਿਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇੱਥੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰੇ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

(22) ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੇ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਂਡਰਿੰਗ, ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਫਿਰ, ਇਹ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ, ਅਤੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ, ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ, ਹੋਰਾਂ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜੁਰਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰ 'ਤੇ ਸਾਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਹੁਕਮ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਰੈਂਡਰਡ ਓਟਿਓਸ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਕਾਨੂੰਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਅਤੇ/ਜਾਂ, ਸਮਵਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐੱਸ.ਐੱਲ.ਪੀ. ਆਰਡਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 319 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ/ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ

ਹਨ।

ਦੇਸ਼ੀ ਅਪੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿਰਫ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਢੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਤਰਕ ਦੀ ਤਾਕਤ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 26 ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਨੀ ਐਟਨੀ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ , ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 38642/2016, ਜਿਸ ਦਾ ਪੈਰਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਦਾ ਜੁਰਮ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਫੈਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ। ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਕਰਕ ਕਰਨਾ।

(24) ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ, ਕੇਵਲ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। PML ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ (ਸੁਪਰਾ), ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਡੀਕਟ ਅਪਰਾਧ, ਅਤੇ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ

ਦਾ ਐਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ,

ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪੀਐਮਐਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ

(25) ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਐਮਐਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, 2018 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 286, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸਮੀਰ ਐਮ. ਭੁਜਬਲ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ।, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੋਧ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ, ਅਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ.ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਦੇ ਪੂਰਵ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਕਰੋ, ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੋਵੋ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ ਦੁਆਰਾ, ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ।

(26) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਵਿਨੋਦ ਭੰਡਾਰੀ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ⁴, ਸਮੀਰ ਐਮ. ਭੁਜਬਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮੀਰ ਐਮ. ਭੁਜਬਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰਵ ਆਦੇਸ਼, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

(27) ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਨੋਦ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਾਰੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

PML ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(28) ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ, ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਨਿਲ ਟੁਟੇਜਾ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਜੈਪੁਰ ਸਥਿਤ ਰਾਜਸਥਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ, ਓਕਰਮ ਇਬੋਬੀ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਫਾਲ ਵਿਖੇ ਮਨੀਪੁਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਅਹਿਲਿਆ ਦੇਵੀ @ ਅਹਿਲਿਆ ਦੇਵੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ (ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ) ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(29) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਵੀ.ਸੀ. ਮੋਹਨ, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 21, 2022 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(30) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਉਥਾਨ, ਜਾਂ, ਦੋਹਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ, ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(31) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 23.11.2017 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮਨੀ ਲਾਂਡਰਿੰਗ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 45(1) ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਦੋ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਸਾਰੇ

ਸ਼ਾਮਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸਜ਼ਦਗੀ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਹੁਣ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 2002 ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 45 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(32) ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ(s) *supra*, ਜੋੜੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਦੋਹਰੇ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਨਿਕੋਸ਼ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕੋ।

(33) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ:-

- i. ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। 5.00 ਲੱਖ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੋਲਨ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮਾਨ ਰਕਮ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ।
- ii. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5.00 ਲੱਖ, ਅਤੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ।
- iii. ਜ਼ਮਾਨਤ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਪਤੇ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਪਡੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ;
- iv. ਜ਼ਮਾਨਤ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਕੋਲ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ

ਹੀ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

v. ਜ਼ਮਾਨਤ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ;

vi. ਜ਼ਮਾਨਤ-ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ;

vii. ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ;

viii. ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

(34) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

CRM-42476-2021

(35) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਿਤੰਕੁ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ